

[Ministeren for skatter og afgifter.]

til aftalens mere principielle indhold, og som også fik tilslutning fra hr. Christophersen. Det var bemærkningerne til hr. Kaj Hansen.

Så skal jeg til fru Kirsten Jacobsen sige, at jeg kan være helt enig med hende i, at lejeværdien i enfamilieshuse ikke er udtryk for udlejningsværdien. Det, jeg er mere spændt på, er, hvilken konsekvens fru Kirsten Jacobsen vil drage af denne erkendelse, som kom til udtryk heroppefra.

Så skal jeg sige — og det gælder både hr. Jens Foged og hr. Kaj Hansen — at det er klart, at i den udstrækning, parterne i et forlig bliver enige om ændringer, kan ændringer gennemføres, og det er vel nødvendigt at sige til hr. Kaj Hansen, at den første ændring, der blev foretaget i enighed mellem partierne, var en ændring, der vedrørte de huslejestigninger, der blev opkrævet i forsommeren 1975.

Så skal jeg til hr. Christophersen sige, at det er vel ikke nødvendigt at erindre om, at partierne bag boligforliget var enige om, at boligforliget og den deri indeholdte balance ikke kunne påberåbes over for generelle ændringer i skattelovgivningen. Når jeg tror, det er overflødigt at nævne det, er det, fordi det var hr. Christophersen, der sikrede sig denne tilslutning. Det er jo også dette venstresynspunkt, der klart kom til udtryk, da den daværende finansminister, hr. Anders Andersen, i 1974 fremsatte forslag om, at de første 4.000 kr. renteudgift ikke skulle være fradragsberettiget. Der var ikke nogen, der gjorde indsigelse derimod og påkaldte boligforliget, og det var der heller ingen der kunne, fordi der var denne aftale partierne imellem om, at man ikke kunne påberåbe sig det over for generelle ændringer i skattelovgivningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagenes overgang til anden (for forslagene til folketingsbeslutnings vedkommende sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at forslagene henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:
Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af en landsskatteret og om tilsynet med skatteligningen m.v.
(Lovforslag nr. 127. Fremsat 16/12 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Camre (S):

Man må erkende, at de ventetider, som borgerne står over for ved klager til landsskatteretten, er ganske uacceptabelt lange. Jeg tror, det har rystet mange af de af tingets medlemmer, der har haft fornøjelsen at sidde i landsskatteretten, at folk har måttet vente så længe på at få en afgørelse af de klager, som de indbringer; hyppigt er det jo forhold, som berører folks økonomi overordentlig meget, og det er uacceptabelt, at folk skal se sig stillet i en situation, hvor de har alvorlige økonomiske problemer i en periode. Klagen får jo ikke nogen opsættende virkning på en eventuel forhøjelse af en beskatning.

Det er derfor med glæde, vi i mit parti har noteret os fremsættelsen af dette lovforslag, der omhandler en ændring af loven om landsskatteretten.

De fleste af de ting, som er indeholdt i det, er af en ret teknisk karakter. Det er spørgsmålet om afstemningsreglerne, hvor man i mindre komplicerede sager nedsætter antallet af deltagere i afstemningerne. Det er spørgsmålet om fristerne, forlængelse af fristerne i visse tilfælde, og om retten til at omgøre eller genoptage allerede afgjorte sager. Det er ting, som for så vidt næppe skal diskuteres i detaljer her i salen i dag.

Men jeg vil gerne udtrykke vores tilfredshed med dette lovforslag, ligesom vi gerne vil udtrykke vores tilfredshed med de ændringer, der allerede i 1975 blev gennemført for at sikre, at man i en lavere instans end landsskatteretten afgør så mange sager som overhovedet muligt.

Vi kan tilsige vores støtte til en hurtig udvalgsbehandling af det fremsatte lovforslag.

Jens Foged (V):

Fra venstres side har vi sympati for, at man forenkler landsskatterettens arbejde, gerne på en sådan måde, at det store antal